

[Sneum.]

Hr. Pürschel gjorde i denne Kommission for Viborgs Vedkommende.

Ud over disse Bemærkninger til Mindretallets Betænkninger skal jeg fatte mig ganske kort.

Jeg tror at turde sige, at det har været Udvalgets Flertal magtpaaliggende at medvirke til at skabe en saadan Ordning, at Universitetsundervisningen i Aarhus og Uddannelsen derovre ikke videnskabelig set blev ringere end i København. Desuden er der jo den Kendsgerning at regne med, at de studerende i Aarhus maa udrustes saaledes, at de eventuelt kan fortsætte i København. Udvalgets Flertal mener ogsaa, at Lovforslaget i den Skikkelse, som det nu har faaet, er en Garanti for, at dette kan ske. Vi har Enhed i vor Læreruddannelse, saaledes som den foregaar paa vore Seminarier. Jeg tror ogsaa, at det er heldigt — i alt Fald foreløbig —, at vi har Enhed i vor Universitetsuddannelse —, ikke just af videnskabelige Grunde, men fordi Universitetsuddannelse giver Adgang til Embeder og Bestillinger.

Men paa den anden Side betyder dette, at Kravene er de samme, at Rammerne er nogenlunde ens, ikke, at den ene Anstalt er at betragte som en Kopi af den anden. Ligesom danske Seminarier er særprægede, er det givet, at en Universitetsundervisning i Aarhus — trods det at Kravene er de samme som i København, udmærket godt kan have sit Særpræg, kan gøre sit Arbejde, øve sin Indsats paa en anden Maade; og der er jo ogsaa aabnet Muligheder for, at man i Aarhus kan tage sig af Opgaver, som man lader ligge i København.

Endelig er det givet, at man i Aarhus fra Universitetsundervisningens Side bestræber sig for at komme i nøjere Kontakt med Befolkningen i By og paa Land, og jeg tror, at begge Parter vil være veltjent med, at dette sker.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sagde ved Lovforslagets første Behandling, at efter hans Opfattelse kunde der blive Tale om „et særligt Forskningsarbejde“ ved en videnskabelig Højskole i Aarhus, og jeg tror, han har Ret i denne Betragtning.

Da vi havde dette Lovforslag til første Behandling her i Tinget, udtalte jeg Haabet om, at man vilde tage imod det som et politisk neutralt Forslag. Universitetssagen i Jylland har hidtil været holdt klar af Partipolitik, og Ministeren gjorde den heller ikke til en politisk Sag. Det er naturligvis med Glæde, at jeg i Dag kan udtale her ved tredje Behandling, at der ikke fra nogen Side her i Tinget har været gjort partipolitiske Inter-

esser gældende i Forhandlingerne om denne Sag, og jeg skal ogsaa villigt erkende, at den Opposition, der har været og er her i Rigsdagen, og som ogsaa var i Udvalget, ikke har haft et politisk Præg.

Jeg vil gerne herfra bringe en Tak til de ærede Ordførere for de andre store Partier, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard for Venstre, det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen for det konservative Folkeparti og det ærede Medlem Hr. Povlsen for det radikale Venstre, fordi man har udvist Velvillie overfor Lovforslaget og bidraget til at fremme det baade her i Tinget og i Udvalget.

Efter den Stilling, som Udvalget har taget, er der Sikkerhed for, at Lovforslaget bliver vedtaget her i Tinget, og jeg vil gerne anbefale, at dette Flertal for Lovforslaget bliver saa stort som muligt.

Vagn Bro: Jeg skal til den ærede Ordfører bemærke, at naar han udtalte, at denne Sag ikke er nogen politisk Sag, saa er dette jo noget, der følger af sig selv. Og jeg vil for mit Vedkommende sige, at ligesom der aldrig har været Tvivl om, at vi indenfor det Parti, jeg tilhører, er stillet frit, vil jeg ogsaa gaa ud fra, at det i de andre Partier er saaledes, at det er de rent saglige Synspunkter, som er de gældende, saa det ikke skal være Partilinierne, som skal være raadende. Jeg kan altsaa være ganske enig med de Slutningsbemærkninger, den ærede Ordfører fremsatte om det politiske.

Jeg skal derefter saa kort som muligt paa det ærede Medlem Hr. Arnth Jensens og egne Vegne fremsætte de Bemærkninger, som vi føler Trang til at gøre gældende nu ved Sagens sidste Behandling her i denne Sal.

Jeg skal da sige, at nu er det lykkedes for et Faatal af Mennesker, hovedsagelig knyttet til en bestemt By her i Landet, at faa denne Sag ført frem til endelig Afslutning her i Folketinget. Dette er navnlig paa det sidste gaaet ganske overordentlig hastigt. Man maa næsten tro, at den aandelige Udvikling her i Landet vilde standse, hvis vi ikke meget hurtigt kom til en Afgørelse i denne Sag. Medens vi nemlig har drøftet Forholdene ude omkring i Landet i lang Tid, og medens det nedsatte Udvalg angaaende en jydsk Universitetsundervisning arbejdede med Sagen i adskillige Aar, saa har vi her i Folketinget ikke haft ret lang Tid til Undersøgelse, hverken af Universitetets nærmere Art eller af Stedet, hvor det skulde anbringes, eller af, om der overhovedet i Øjeblikket